

ПРЕЗИДЕНТ ПРИЗНАЧИВ НОВИХ КОМАНДИРІВ

Київ (УНІАР). — Тут у понеділок, 27-го січня, відбулася пресова конференція голови Верховної Ради України Івана Плюща. Серед іншого, він повідомив, що Президент України, голвнокомандуючий збройними силами України Леонід Кравчук підписав указ про призначення нових командуючих Київською, Одеською та Прикарпатською військовими округами, якими досі керували генерал-полковники: Віктор Чечеватов, Іван Морозов, Віктор Скоков.

Питання про зміну керівників військових округ детально обговорювалося на засіданні Ради Оборони, яке відбулося кілька днів раніше. Причиною заміни є не лише те, що командуючі трьома округами відмовилися присягати Україні, але й головне те, що командуючі були призначені на свої пости іншими державами і президентами. Україна нині є незалежною державою і має право самостійно вирішувати ці питання, зокрема в ділянці оборони.

Київську округу очолив генерал-лейтенант Валентин Борискін, який був першим заступником командуючого і начальником штабу військової округи. Серед вищих офіцерів, як повідомила газета „Известия“, він перший присягнув Україні. Одеську військову округу очолив генерал-лейтенант Віталій Радечний, який командував танковою армією. Прикарпатську військову округу очолив генерал-лейтенант Валерій Степанов, який раніше командував армією.

Щодо Чорноморської флотії Рада Оборони ніяких рішень не приймала. Спільна комісія українсь-

Влаштовують жалібний концерт в пам'ять Л. Савойки

Нью Йорк. — В суботу, 8-го лютого, о год. 8-й вечора, в Українському Інституті Америки, 2 Схід, 79-та вулиця, відбудеться жалібний концерт, присвячений світлій пам'яті українсько-американської дітяки Лідії Савойки.

Серед виконавців будуть ті відомі в Україні й Америці музиканти, котрі з доб-

Нащадок М. Грушевського — українець з Москви

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Про Товариство Української Культури в Москві „Славутич“ ми вже чули не один раз, а ось тут приходить до нас один із активістів цього товариства, а тепер член редакції „Українського Кур'єра“, тижневика, що його це товариство почало видавати з листопада 1991 року. Цей активіст, ще до того Олександр Грушевський, нащадок Михайла Грушевського. Його дідо був племінником нашого великого історика та державного муча, що його 125-ліття народив так широко тепер відзначають в Україні і в діаспорі.

О. Грушевський, батько якого був професійним військовиком у Москві, а мати є росіянка, виховувався в Москві, хоча частина родини проживає у Києві. Він сам від молодого закінчувався в українському житті Москви, у якій за його розрахунками тепер живе біля 300,000 українців. Не дивно отже, що там процвітає культурне українське життя і що там потрібна українська преса. Новопосталий „Ук-

О. Грушевський розказує про організоване життя українців в Москві.

раїнський Кур'єр“ пробує цю прогалину заповнити і наш гість з гордістю передає нам перше число газети, де на першій сторінці заявлено з великою прихильністю до цього видання такі відомі особи як Іван Драч, Ростислав Братунь, проф. Омелян Прицак і розуміється голова „Славутича“ космонавт Павло Попович. Приємно вражає нас також,

УКРАЇНА НЕ ВИЗНАЄ ДИКТАТУ РОСІЇ

Рим. В інтерв'ю для італійської газети „Республіка“ президент України Леонід Кравчук заявив, що взаємини між українцями і росіянами ніколи не дійдуть до війни. Він сказав: „Мне не хочемо зривати зв'язків з Росією, але ніколи не визнаємо диктату, і Борис Єльцин останнім часом зайняв збалансоване становище на цій рахунок. Коли наші стосунки стабілізуються, то зміняться історичні, людські, культурні зв'язки між нашими державами. Проблеми залишаться, однак ми будемо їх вирішувати за столом переговорів“.

Заторкуючи питання Крим, Леонід Кравчук сказав, що в цій ділянці існує юридичний ґрунт, який не можна піддавати сумнівам, інакше виникнуть ще більш територіальні проблеми.

Щодо Чорноморської

Парламент розглядає закони про власність

Київ (УНІАР). — В середу, 29-го січня, на ранковому засіданні Верховної Ради України обрано заступника голови Верховної Ради. Ним став Василь Дурдинець, який очолював постійну комісію Верховної Ради з питань оборони і державної безпеки.

На становище голови постійної комісії з питань оборони і державної безпеки В. Дурдинець запропонував обрати члена Руху Юрія Костенка, але він не отримав достатньої кількості голосів.

Потім сесія приступила до розгляду пакету законопроектів, які стосуються приватизації та роздержавлення. З доповіддю виступив голова тимчасової угоджувальної депутатської комісії Юрій Сербін, який розповів про роботу своєї комісії над проектами законів про приватизацію державних підприємств, про приватизацію невеликих державних підприємств і про приватизаційні папери. Співдоповідь зробив державний міністер з питань власності та роздержавлення Володимир Лановий.

Після обговорення депутати ухвалили у першому читанні проекти законів про приватизацію державних

підприємств, про приватизацію невеликих державних підприємств, про приватизаційні ціліні папери. На ранковому засіданні сесії Верховної Ради України 30-го січня розглядалася низка законопроектів, у тому числі закон про форму власності на землю. Законом встановлені такі форми власності на землю в Україні: державна, колективна, приватна. Ці форми власності є рівноправними.

ДОПОВІДЬ ІЗРАЇЛЬСЬКОГО НАУКОВЦЯ

Нью Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Нью Йорку влаштовує доповідь Вольфа Московича, завідувачого катедрою дослідів славістики Єрусалимського університету, на тему: „Україна й Ізраїль — взаємини між двома державами“. Доповідь буде вголослена українською мовою та відбудеться у суботу, 8-го лютого, о год. 5-й вечора в домі НТШ, 63 Четверта авеню в Нью Йорку, між 9-ою і 10-ю вулицями.

переглядаючи це число „Українського Кур'єра“, що перший даток на видання дав широко відомий український філантроп Петро Яцик. Головним редактором тижневика, як нас інформувало О. Грушевський, є Олександр Руденко-Десняк, літературознавець, який є також головним редактором

Л. КРАВЧУК ВИМАГАЄ РЕЗИГНАЦІЇ І. КАСАТОНОВА

Київ (УНІАР). — Тут у четвер, 30-го січня, народний депутат України Микола Поровський повідомив кореспондентів, що Президент України Леонід Кравчук надіслав телеграми на ім'я президента Росії Бориса Єльцина і командуючих збройними силами Співдружності Незалежних Держав маршалові Євгенію Шапошнікову та військовоморської флотії адмірала Чернавину з протестом проти дій адмірала Ігоря Касатонова, який зневажив групу народних депутатів України, відмовившись прийняти їх та заборонивши пустити їх на кораблі.

Група народних депутатів, серед яких Лариса Скорик, Лесь Танюк старший консультант міністра оборони Лазоркін, 28-го січня прибула до Севастополя з метою ознайомити керівників Чорноморської флотії зі становищем Верховної Ради України, а також Президента та Уряду України щодо створення українських збройних сил. Півтори години члени Президії Верховної Ради та представники української влади під дверима штабу Чорноморської флотії, бо адмірал Касатонов відмовився від зустрічі з ними і взагалі через

поріг їх не пустили. Командуючий Чорноморською флотією адмірал Касатонов, перебуваючи у бригаді кораблів охорони водного району в Донузлаві, — військовий склад цієї бригади недавно присягнув на вірність Україні, — звинуватив командира бригади капітана другої ранги Юрія Шалита у зраді Співдружності Незалежних Держав та в неможливості. На це звинувачення Ю. Шалит відповів, що діяв за велінням власної совісті, за згодою підлеглих та згідно з законами української держави. Від виконання обов'язків адмірал Касатонов усунув 13 офіцерів.

Президент Л. Кравчук звинуватив адмірала Касатонова в переслідуванні офіцерів, котрі присягнули Україні, в некоректних висловлюваннях на адресу вищих органів влади та керівників України. Л. Кравчук в рішучій формі вимагає усунення І. Касатонова зі становища командуючого Чорноморською флотією. Дії Касатонова причинилися до того, що в Україні заговорили про неприпустимість перебування на її території окупаційних військ, які не підкоряються керівництву суверенної держави і відверто ігнорують її закони і конституцію.

Появилася бібліографія В. Винниченка

Енглвуд, Коло. — Канадський Інститут Українських Студій повідомляє, що появилася праця п.н. „Володимир Винниченко. Бібліографія з примітками“, яку опрацював покійний Вадим Стельмашенко.

Ця монументальна праця, що має 3,508 позицій, поділена на чотири частини: 1. Винниченкові твори (проза, драма, поезія, публіцистика); 2. Переклади; 3. Література про Винниченка (монографії, замітки в журналах і часописах та джерела чужими мовами); 4. Два додатки матеріалів, які знайдено після закінчення

У СВІТІ

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ справ Індії повідомило про намір уряду країни встановити дипломатичні стосунки з Ізраїлем. Індія в останні тижні виявляє бажання взяти участь у мирних переговорах щодо Близького Сходу.

КІРО ГЛИГОРОВ, президент Македонії, яка нещодавно проголосила незалежність, заявив, що його республіка сподівається зовсім скоро бути визнаною міжнародною спільнотою як суверенна держава. Першими країнами, які визнають Македонію, будуть, як очікується, Австрія, Італія і Туреччина.

В ЧЕТВЕР, 30-ГО СІЧНЯ, німецькі воєнні кораблі зупинили в Середземному морі і змусили повернути назад до Німеччини вантажний корабель „Годевінд“, який віз 16 танків типу Т-72, проданих Сирії чехословацькими властями. На початку січня Ізраїль заявив Празі, що продаж танків для Дамаску може негативно позначитися на чехословацько-ізраїльських взаєминах. Тепер Німеччина більш пильно стежить за дотриманням законів про експорт, оскільки союзники звинувачують її в продажу обладнання для іракської ядерної програми.

БІЛОРУСЬКІ БІРЖЕВИКИ вирішили матеріально підтримати пропозицію Народного фронту й інших політичних партій про проведення референдуму щодо довіри Верховній Раді і уряду. Ділови кола є невдоволені податковою політикою уряду, який забирає до бюджету 60 відсотків прибутків. За таких ставок більшість бізнесменів збанкрутує, а решта змушена буде перенести свою діяльність на територію інших держав, де діють більш оптимальні податкові системи.

У ВІВТОРОК, 28-ГО СІЧНЯ, в Одесі оприлюднено звернення Миської Ради до Президента і парламенту України. Автори звернення вимагають прийняття рішення про резигнацію Уряду, пропонують зформувати на коаліційній основі новий Кабінет Міністрів, негайно прийняти пакет законів, що створюють нормативну базу для радикальних економічних реформ, переглянути податкову політику, внести зміни в концепцію національної безпеки України із врахуванням зниження воєнного протистояння, привести воєнне будівництво у відповідність з оборонними потребами і економічними можливостями республіки.

ДЖ. БУШ І Б. ЄЛЬЦІН ПІДТВЕРДИЛИ КІНЕЦЬ „ХОЛОДНОЇ ВІЙНИ“

Вашінгтон. — У суботу, 1-го лютого, президент Джордж Буш і Борис Єльцин підписали спільну декларацію про співробітництво між ЗСА і Росією. Основні пункти цієї декларації лише розвивають заяви, зроблені американською і советською сторонами під час численних зустрічей Буша з Михайлом Горбачовим. Єльцинові було приємно, що Буш віддавав йому почесні, які можна хіба порівняти з тими, які ще недавно діставав у ЗСА лише Горбачов.

Офіційно проголошено про кінець „холодної війни“ і про початок нової ери дружби і співробітництва. Президенти вирішили обмінятися візитами голів держав у кінці цього року. На зустрічі у замській резиденції президента ЗСА у Кемп Дейвіді Буш і Єльцин ще раз підтвердили про своє прихильне ставлення до реформ в Росії і Співдружності Незалежних Держав, а також усно домовилися про дальшу редукцію ядерних озброєнь. Згідно з цим зниженням, кількість ракет з нуклеарними боеголовками буде доведена до 2,500 з кожної сторони. Однак ця угода покищо не закріплена на папері. Справа про зменшення озброєнь буде обговорюватися під час поїздки державного секретаря Джеймса Бейкера в Москву в лютому.

Єдиним конкретним результатом зустрічі двох президентів стане, на думку Майкла Вайнса, кореспондента газети „Нью Йорк Таймс“, створення спільного центру нуклеарних дослідів, де будуть працювати американські і російські спеціалісти. Як зауважив Єльцин, створення такого центру дасть змогу зберегти світ від небезпеки нуклеарного конфлікту, бо експертам з СНД не треба буде шукати заробітків у третіх країнах і продавати свої знання терористичному режимові. Крім того, російський президент, майже буквально повторивши те, що багато років тому пропонував президент Роналд Рейган, висловився в користь створення всевітньої системи стратегічного оборонної ініціативи з елементами космічного базування. Досі керівники колишнього СРСР виступали категорично проти СОІ.

Джордж Буш назвав Єльцина своїм другом, а Єльцин в свою чергу сказав, що прожив щасливе життя, бо йому вдалося зустрітись з президентом Бушем. „Коли він телефонує, то називає мене Борисом, а його Джорджем. Це про багато що говорить“, — сказав Єльцин. У Вашингтоні, перед від'їздом до Канади, Єльцин зустрівся з лідерами демократів і республіканців у Конгресі і переконував їх допомогти реформам в Росії. Він зауважив, що приїхав не для того, щоб стояти з простягнутою рукою і просити лише грошей. За словами Єльцина, мова повинна йти про масштабне співробітництво, про спільні зусилля, як вивести Росію з кризи і не допустити, щоб знову почалася „холодна війна“, яка могла б переміститися в гарячу війну“.

У неділю, 2-го лютого, президент Російської федерації Б. Єльцин і особи, що його супроводжували в поїзді до Англії, ЗСА і Канади, повернулися до Москви. На Внуковському летовищі Єльцин заявив журналістам, що поїздка була напруженою і корисною.

В АМЕРИЦІ

ПІСЛЯ ВОСЬМИДЕННОГО перебування у просторі перевозячи дослідні невагомості, залага міжпросторної корабля-ракети „Діскавери“ приземлилася без жодних клопотів на летунський базі ім. Едвардса. Полковник Роналд Грейс, командир експедиції, приземлився з ракетою о год. 8.07. вранці у четвер, 30-го січня, під голосні вигукі — 18,500 ентузіастичної публіки. Речники Крайового управління авіонавтики і дослідження простору твердять, що цей 45-ий з черги полет був одним з найбільш успішних.

В КІНЦІ МИНУЛОГО тижня директор бюджету Річард Дарман подав до Капітолу, щоби розпочати щорічний ритуал торгівлі з Конгресом над запропонованими видатками і зменшенням податків. Аналітики твердять, що з уваги на виборчий рік обидві партії можуть прийти до порозуміння швидше, як будь-коли за минулі три роки, не зважаючи на те, що обидві партії мають свої застереження.

ЖІНКА, ЯКА ВИСТУПИЛА з публічною заявою, що вона була полубовницею губернатора Аркансо Билла Клінтона, можливою кандидата Демократичної партії на президента, минулого тижня була звільнена зі своєї праці. Дженніфер Флаверс була працівницею стейтового уряду Аркансо з річною платнею 17,000 дол. Голова Перевірочної ради Дон Барнс відчитав кореспондентам засобів масової інформації приготувану заяву, в якій сказано, що Дж. Флаверс звільнено з праці за неоправдану тривалість відсутності.

МІНЯЮЧИ СВОЮ ПОЛІТИКУ до втікачів з Гаїті, Уряд президента Джорджа Буша повідомив, що відтепер гаїтянці можуть звертатися до американської амбасад в Порт-о-Пренс про надання їм статусу втікачів з проханням про переселення до ЗСА. Це правило ЗСА застосовують вперше у мирному часі для некоммуністичної країни, що дасть можливість гаїтянцям, які бояться політичних переслідувань легально емігрувати до ЗСА. За минулих кілька тижнів понад 14,000 гаїтянців опинилося в перехідному таборі на американській військовій базі у затоці Гвантанамо на Кубі. Однак Уряд відразу застеріг, що з цього правила зможуть користатися тільки політично переслідувані особи, яких вони нараховують коло 300 осіб.

АМЕРИКАНСЬКА РОЗВІДКА подає, що Китай, не зважаючи на заповнення його керівників, дальше продає Сирії та Пакистану технології, яку можна ужити для виробу ракет. Це справа важлива, бо ЗСА є готові зліквідувати свої заборони продажу Китаєві американської супутникової технології та частин для швидких комп'ютерів, які були уведені після того, коли стало відомо, що Китай тасмо доставив Пакистанові 11 катапультів для ракетних випусків.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200 Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to "Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 Tel (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036 Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСоюзу \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в виправити і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану конверт з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Безвиглядний заклик України

Уряд України звернувся у минулому тижні до всіх народів світу з закликом, щоб вони допомогли їй відістати від Російської федерації належну частину майна, одідищеного від колишнього Советського Союзу. Уряд України правильно впоминається того, що Україні належить. Уряд України зразу погодився заплатити відсотково частину закордонного боргу колишнього СССР, але й вимагає, щоб передати Україні відсотково належну частину союзного майна. Російська федерація, проголосивши себе спадкоємцем Советського Союзу, привласнила собі все його майно. Президент Російської федерації Борис Ельцин опинився наче автоматично в упривілеюваній позиції, бо він очолює не тільки куди більшу територію і числом населення країну, але й одідичив близько чотиримільйонову армію, могутню флоту, державний банк з важною на всій території колишнього СССР валютою, та все величезне майно поза кордонами — льокати золота у закордонних банках та всі будинки амбасад і консулатів з усім їхнім устаткуванням.

Чому називаємо цей справедливий заклик „безвиглядним“? Бо нема в історії випадку, щоб якась одна держава, чи міжнародний колектив ангажувався по стороні одної країни, наражу-ючись на погіршення взаємин — з другою. Були і є посередництва, але справила сильніший поступається тільки тоді, коли мусить, а не з доброї волі. У даному випадку всі добрі вигляди існують на мирне попаднання спору за флоту, бо 1) сама Україна не потребує літакосиць, важких кружляків чи підводних човнів, які є великим тягарем для мілітарної держави і) Чорноморська флотота залежна від харчів з України. Тому існують всі шанси, що Україна мирно осягне торговельну флоту і частину військової, потрібної для охорони берегів. Зрештою — існують мінімальні шанси, щоб Російська федерація погодилася на справедливий поділ майна, залишеного після безславної загибелі СССР. Наука психології визнає різні роди аргананції: аргананція влади, багатства, навіть глупоти, хворюючої відсутністю автокритицизму. Однаково Міхаїл Горбачов проявляє як і Борис Ельцин проявляє аргананцію влади, аргананцію сили. Але Ельцин куди краший за Горбачова, бо Горбачов був єдиномеділімцем, який хотів врятувати „єдність“ СССР, що його утворював з Росією, „союзним договором“, а Ельцин з власної волі, неприслушавши визнав вислід референдуму в Україні 1-го грудня 1991 року, визнав самостійність України та зліпив Співдружність Незалежних Держав на базі рівності всіх її членів, пошанування існуючих кордонів і невтручання у внутрішні справи. Але у практичній аргананції сили диктує Ельцинові раз-у-раз показувати цю свою перевагу і свою силу, що створює тертя, ліквідоване негалимним спротивом. Леонід Кравчук проявив у цьому спротиві велику терпеливість, зручність і рішучість.

Тепер він погодився на той апель до держав світу, бо воно не може пошкодити. Але небагато поможе. 166 членів Організації Об'єднаних Націй доказали протягом свого існування від червня 1945 року, спершу тільки з 50-ма членами, що принцип ООН „один за всіх — всі за одного“ — гарний тільки на папері. Насправді лад у світі залежить не від членства ООН, а від лідерства великодержав. Президент Буш казав правду у своїй недавній промові про Стан унії, що упадок комунізму і розвал СССР скріпив позицію і роллю Америки, як лідера вільного світу. Але це лідерство зупиняється перед „втручанням у внутрішні справи“ країн: стосунки між членами Співдружності — це саме для ЗСА і всього світу є такою внутрішньою справою. Російська федерація вже має військо, флоту, валюту, амбасад, величезне майно, — Україна мусить все це шойно будувати, здобувати і виторговувати. Це тернистий шлях кожної — великої чи малої — колонії, яка відіскиє свою втрачену самостійність. Кореспондент „Нью Йорк Таймсу“ писав недавно з Москви про „високу ціну, що її платять усамостійнені члени СССР за свою свободу“. Ясно, що треба заплатити високу ціну за свободу, — Україна щаслива, що відіскила свободу без проливу крові, а за поширення і закріплення її треба платити, терпіти і далі змагатися.

Термін „шовкова терапія“, за дефініцією західних економістів, означає повний, ґрунтовний перехід з адміністративної економіки до ринкових відносин в короткому часі — на протязі двох до трьох років. Цей приспівний процес включає конвертованість грошей, вислімінуння субсидій підприємствам, знесення контролю ціл, приватизацію державної індустрії і знесення обмежень на імпорти. Після застосування цих елементів економічної формули, настане відірвання і економічний ріст на підставі здорових ринкових принципів після короткого періоду пристосування.

Ця теорія не була попередньо випробована. Її візія не була ніколи вповні зреалізована в жодній індустріалізованій державі. Наслідки її можуть бути небажані, зокрема в державах, які постали на руїнах імперії, де економічна ситуація була набагато більше скоплікована, ніж в колишніх соціалістичних державах Середньої Європи.

„Застосування цієї ударної програми у колишніх советських республіках у переході з адміністративної економіки до ринкових відносин є серйозною помилкою, яка матиме жалкі наслідки для мільйонів людей“, — каже колишній заступник прем'єра Че-

Хоч і зрозумілих причин, в українській діяспорі з кожним роком усе менше з'являється у світ українськомовних книжок, проте, на щастя, ще є серед нас особи, які, бажаючи залишити для наступних поколінь цікаві і важливі документи з нашого минулого, пишуть і видають свої праці. До таких безумовно належить недавно видана вищезазначена праця інж. Івана Фура. Але перед тим, як подати, що він написав — бодай дещо з його біографії.

Тепер уже 86-річний Іван Фур належить до непересічних суспільно-громадських діячів української спільноти — спочатку на рідних землях, а потім, після Другої світової війни, на американській землі. Народжений у селі Вацевичі, повіт Дрогобич, в бідній селянській родині Михайла та Марії Фури, після закінчення середньої школи не маючи фінансових можливостей, щоб оплатити університетські студії, він записався до Української молочно-чарської школи в Стрию, яка обіцяла своїм абсолютам працю в українській молочно-чарській кооперації. І хоч академічну освіту — включно з дипломом інженера-агронома Іван Фур завершив шойно в Німеччині 1948 року, проте праця у „Маслосоюзі“ виявилася дуже позитивною і корис-

Юліан Мовчан

ЦІКАВІ СПОМИНИ І. ФУРА

Іван Фур, Ременів — село моєї молодості і праці, спомини, Наукове Т-во ім. Т. Шевченка, Парма, Огайо, 1991, ст. 178.

ною не тільки для нього особисто, але також і для української спільноти взагалі. Завершенням цієї праці Фура було заснування у 1937 році першої української „Кооперативи Здоров'я“ у Ременові. Як він пише, — „це була нечувана подія у нашому селі“, бо за прикладом Ременова та її кооперативи здоров'я було зорганізовано також в інших селах Галичини.

Опинившись на еміграції в Огайо (Клівленд), інж. Фур і тут не припиняв своєї суспільно-громадської діяльності, хоч, звичайно, не в тих самих ділянках, як то було на рідних землях. Будучи власником крамниці продуктів, він одночасно займався активною культурно-освітньою та суспільно-громадською діяльністю — в тому числі на різні роки бувши організатором та головою „Рідної Школи“, головною місцевою відділу Українського Народного Союзу, заступником голови „Самопоміч“, в Пласті, НТШ, релігійних організаціях та інших. Має дві донечки — Мирославу та Марію, з яких Мирослава є дружиною д-ра Богдана Фуртея, який тепер працює фе-

Олександр Домбровський

ДЕРЖАВНІСТЬ — РЕАЛЬНА ПІДСТАВА НАЦІОНАЛЬНОЇ ІСТОРІОГРАФІЇ

Українська історіографія від найдавніших, ранньосередньовічних слідів літописної форми аж до сучасного стану при національно-державницькому, прагматичному підході до творення модерної історичної синтези переходила різні етапи свого розвитку на фоні геополітичних, етно-психо-культурних й ідеологічних умов та можливостей прогресу науково-історичної думки.

На тому довговіковому шляху походило української історичної правди основним фактором, від якого залежали її успіхи як у межах східноєвропейської історії, так і на форумі загальносвітової науки, виявилася скоплікована проблема нашої державності. Після заходу великодержавної організації Київської Русі-України та її західноукраїнського продовження — Галицько-Волинської Держави, українська державність зtratила свою питому політичну вагу на Сході Європи, а її радше фрагментарний характер козацько-гетьманської доби був позбавлений стабільності й політичної сили. Українська історична правда змагалася між Скиллею і Харібдою — московсько-російською і польською інтерпретацією східноєвропейської історії. Мимоволі й з терпким гумором нагадується грецький історик, Геродот, автор першого опису території України („Скитія“), який присвятив четверту книгу своєї історії згаданому описом Мельпомені — музи трагедії.

Так, українська історична правда переживала свою довговікову трагедію. Український народ, в опіці західноєвропейських істориків був бездержавним предметом імперської політики Романових — з накиненим ярликом „неісторичного народу“, без уваги на довговікове

Олександр Серафим

„ШОВКОВА ТЕРАПІЯ“ У ПРАКТИЦІ

осягнула 45 відсотків, домашній попит знизився на 33 відсотки і бруто національний прихід на 14 відсотків. Немає нічого, щоб вказувало на позитивні зміни, а навпаки, 1992 рік стане гіршим.

Починаючи свою програму два роки тому, Польща була в кращому положенні ніж Чехо-Словаччина чи колишній республіка СССР. Більшість польського сільськогосподарства була в приватних руках, мала за собою роки економічних спроб, які відбулися ще під советською адміністрацією. Мала достатню систему розподілу харчів і одягу, новітній транспорт новлений Заходом, який гарантував виміну злоти на долари чи іншу валюту.

Негайно після проголошення економічних реформ, фермери почали постачати свої продукти, щоб скористати з вищих цін. Торгівці привезли товари з Німеччини. Після кількох тижнів, крамниці були повні товарів і черги зникли. Не зважаючи на повільну реакцію польських підприємств і уряду до економічних реформ, експорти на Захід зросли з дев'ять мільйонів в 1990 році до 14 мільйонів в

1991 році і, за даними уряду, створено 1,6 мільйона нових верстатів праці у приватному секторі. Без уваги на це, безробіття зросло до 10 відсотків, а з тим і незадоволення громадян, головне з чужих інвестицій. Програма продовжується, хоча виборчі минулого жовтня бажали зробити її більш помірною і обмежити іноземні інвестиції.

Критики „шовкової терапії“ уважають, що в теорії вона правильна, але її впровадження повинно бути протягом довшого періоду часу — бодай 10 років, а не двох чи трьох. Вони підсилюють свій аргумент, що перехід у Великобританії зі соціалізму до капіталізму триває вже понад 12 років, незважаючи на агресивний провід прем'єр-міністрів і відповідних приготувань різних індустрій. Дехто вважає, що ця теорія не бере під увагу дійсної ситуації, а головне вплив на освічені і кваліфіковані верстви суспільства. Вона не бере під увагу розподілу праці в передових індустріалізованих суспільствах, якими є країни Центральної Європи і колишній СССР. Ці висококваліфіковані працівники є змушені без відповідного приготування брати участь в аморфному ринку, починаючи з нічого.

Україна й інші колишні

(Закінчення на стор. 3)

ни родини могли діставати безкоштовну лікарську опіку, перевірку здоров'я приписання потрібних ліків. Лише за ліки члени родини повинні були платити окремо. (Шкода, що щось подібного в справі дорожньої охорони і досі не запроваджено в ЗСА...)

Село Ременів є місцем народження, як довідуюся із споминів І. Фура, багатьох громадян, які були активними діячами українського визвольного руху. З таких треба згадати Романа Сушча (1894—1944) — найближчого співробітника полковника Євгена Коновальця. Він був військовик, поручник 2-ої сотні УСС, учасник боїв на Мазіку та Лисоні, співорганізатор, а пізніше полковник Січових Стрілців на східних землях України, командир 2-ої бригади у Другому зимовому поході під командуванням отамана Ю. Тютюнника. Був протр розколу ОУН (1940) і залишився членом ОУН полковника Андрія Мельника. Від 1941 року перебував у Львові і там підступно його вбили 12-го січня 1944 року.

У Ременеві також народився Василь Бень — педагог, директор школи ім. Маркіяна Шашкевича у Львові та Усуус. Арештований і замордований НКВД у Львові 1941 році.

(Закінчення на стор. 3)

Т. Бояринич

А все ж таки добро перемагає

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Га-зета „Радянське Поділля“, орган Хмельницької Обласної Ради народних депутатів, з 24-го грудня минулого року подала невеличку, але зате багатозначну статтейку Т. Слободянюка під заголовком „Гуд бай, Сергію“.

Сама статтейка може б й не була такою надзвичайною, якби в ній не йшлося про долю хлопчика-сиротки Сергія. Діло в тому, що, як розповідає автор, „й не була б ця подія сенсаційною, бо за словами головного лікаря будинку В. І. Триняка, щороку покидають назавжди державний заклад близько 15—20 дітей, здобувачи приємних батьків“, але тут справа в тому, що за Сергієм приїхали батьки аж з американського штату Флориди. В подальшому тягу статтейки автор розповідає про цих вільних людей — Катерину та Романа Сліпачуків, внуків емігрантів з України, діди яких у свій час жили у Донецькій та Черкаській областях. Згадає він і про те, що обоє Сліпачуки — бізнесмени та й незважаючи, що рахують ся вже третім поколінням поселенців в ЗСА, чудово володіють українською мовою. „І у їхніх родинах прийнято спілкуватись лише по-українськи. Нам би, тут живучи, у них почитись патріотизму“, пише автор.

Треба підкреслити й те, що Катерина Сліпачук є дочкою о. Михайла Борисенка, який довгі роки був настоятелем парафії УАПЦ у Філадельфії. Отець Михайло — це колишній голова консисторії Української Православної Церкви в ЗСА, а тепер постійно, як пенсіонер, проживає на Флориді.

Продовжуючи розповідь, автор ставить питання, що у Сліпачуків чисто американське? І відразу відповідає „очевидно, поняття милосердя“. Тут він згадає про те, що кілька років то-

му в автовій катастрофі загинуло двоє їхніх синів і ця трагедія у серцях батьків назавжди залишить незагоєну рану. Все ж таки їхнє серця виявилось наповнене благодією — не зважаючи на особистий біль і втрату, Катря з Романом вирішили усиновити хлопчика, але хлопчика з України. Ось так їхнім сином став малюк з Хмельницької області Сергієм. Тут, мабуть, можна б розповідь закінчити, але діло в тому, що Сергію не звичайний собі хлопчик, він калічка, „страждає кривощисно, неповним паралічем“. І саме в цьому мабуть й суть цілої статтейки, що треба бути винятковими людьми, зі серцем і душою непересічних почуттів, щоб забути особисте горе та виявити стільки зрозуміння до чужого страждання. Це й виявляється у словах Катрі Сліпачук, яка, переконуючи лікарів будинку малюка під час адоптування Сергія, твердила, що „чим більше зусиль і співчуття виявити до чужого страждання, тим більше любови збудеш і відчуєш, тим ріднішою здаватиметься тобі істота, що потребує опіки і самопожертви“.

На закінчення розповіді автор стверджує, що Сергію народився калічкою, та „все таки, як кажуть, у сорочці: адже за кордоном його хвороби піддаються лікуванню... Що ж, хай тобі буде добре в Америці, Сергіюку“ — бажає автор дитині.

Яка велика шляхетність вчинку Катрі та Романа Сліпачуків, сповнена доброти і ласкавості, особливо у виявленні їхньої любови, щедрості і зрозуміння до долі Сергія — української дитини. Їхнім незмірним вчинком доброти, вони закрили віру, що все ж таки добро перемагає навіть у сьогоднішньому жорстокому світі.

Вадим Лесич

Синам

Перегуляеш рабське дитинство на дерев'янім конику, що скаче навмання, і не відчувши гіркоти полину, ти зробиш мені прохання, безликим дном.

І не прозирати навіть тіней існування, з ластатим усміхом і співом на устах, перейдеш вброд у захваті безлітним нестримним струмком хвацького життя.

Лиш іноді в крутих чужих провулках, де соняшник до сонця не цвіте, — маламат взустріч — поглядом проснулим пошлеш привіт отчизняним пустелю.

Простягнеш у раменах — свій привіт отчизни, — не баченої, та ясної в прочуттях, — де кожного настрійному, як ближній, ти б речунами прикино простяг.

(Із збірки поезій „Ліричний зошит“, Нью Йорк, 1953).

Його існування в аспекті етногенетичного розвитку своїх матеріальних і культурно-духовних надбань на полі соціо-економічного й культурно-інтелектуального життя, не зважаючи на це, що своїми глибокими борювання європейський Захід від азійських кочовиків. Якраз той Захід визирів культурно й політично, хоронений населенням території України. Але „віл забув, як телятам був“. Коли євразійські простори вишуміли з номадизму, а турецька наваля заламалася під Віднем за допомогою українських козацьких сил, європейський Захід, задивлений на ріст нової імперії на Сході Європи, осліп і оглух у відношенні до України. Лише хтось вряди годі, як, наприклад, Гердер, який назвав Україну степовою Гелладією, чи Вольтер у зв'язку з Мазепою задав про Україну радше в поетичному зміслі.

Германський етнічний масив межував зі слов'янським світом Центральної й Східної Європи. Впарі з культуртрегерським і економічним „Дранг нах Остен“ поступав і — політичний включно з колонізованням східних теренів німецьким елементом та деякими спільними інтересами з Росією (наприклад, розбори Польщі, спільний фронт проти наполеонської Франції). Німці бачили на Сході Європи лише Росію з усіма дальшими наслідками, що позначило свої впливи й на німецьку науку, яка розглядала східноєвропейську історію з позицій німецької раси і статусу (проблема готів в протоісторії України, норманська теорія і т. д.) та „реальної“ політики, тобто імперських амбіцій Росії та інтерпретації історичного процесу Східної Європи, спрепарованої в кабінетах російських істориків-імперіалістів. А що німецька наука становила на Заході Росії та інтерпретації історичного процесу Східної Європи, спрепарованої в кабінетах російських істориків-імперіалістів. А що німецька наука становила на Заході Росії та інтерпретації історичного процесу Східної Європи, спрепарованої в кабінетах російських істориків-імперіалістів.

Таким чином єдиномеділімсько-великодержавна схема східноєвропейської історії занулялася в науковому світі Заходу, а згодом і Далекого Заходу, коли після революції російські історики приїхали до Америки й тут в університетах виховали своїх студентів в душі російсько-імперсь-

ких концепцій. Русофільські тенденції в німецькій науці були (та й ще тепер покутують!) такі сильні, що навіть після Першої світової війни, отже вже після того, як Німеччина визнала українську державність в добі наших Визвольних Змагань, навіть для німецького інтелектуала ціла Східна Європа була... „Руслянд“. Ще добре не висохло чорнило на документ мирного договору між Німеччиною, а з другого боку — Українською Народною Республікою, а вже в 1921 році опублікував працю видатний німецький дослідник пра-й-протоісторії, Макс Еберт п. з. „Зодрусландім Альтертум“ („Південна Росія в давнину“). Отже в 1921 році Україна була в нього ще „південною Росією“. Звичайно, те має глибоку причину, бо українська державність спалахнула наглим метеором на фірмaments східноєвропейської історії й погасла, а на побовищі Східної Європи виявився новий, ще гірший монстер, а по суті Росія без Романових і аристократії, але зі давньою традиційною імперською настановою політичним приматом „старшого брата“. Тому в німців залишився термін „Руслянд“, а в англосаксів „Раша“ при рівночасному промовчужанні України й її народу з його історичним минулим і культурними надбаннями.

У дальшій послідовності подій доба Київської Русі — Україна була включена в „руську“ історію, князь Володимир був „руський“ володар, „Руська Правда“ була шедевром найстаршого „руського“ правodawства і т. д. Представники наукового світу декларують навіпередки, що в науці треба обов'язково притримуватися історичної правди й досліджувати все у світлі наукового об'єктивізму, але... Учені кожного народу й кожної держави мають „свій“ власний підхід при інтерпретації історичних явищ, подій і фактів в інтересі свого народу та не раз у колізії з поглядами протилежної сторони. Історіографічальськими й магіки „общеруської“ історії у контексті східноєвропейської схеми робили все можливе (і неможливе!), щоб академічно злегалізувати на форумі світової науки згадану імперську схему.

Продовження буде.

„Шовкова...”

(Закінчення зі стор. 2)

республіки ССРСР, можуть сподіватися наслідків гірших від Польщі і Чехо-Словаччини, бо економічна ситуація в цих нових країнах є набагато гірша. „Є причини думати, що ситуація буде тяжча в Росії з різних точок зору”, — каже Джефрі Сакс, — гарвардський економіст, який дораджує Польщі і Росії. „Але це не міняє постанов”, каже він. Інші думають, що Україна й інші держави можуть скористатися з помилок поперед-

ників. Вони також вчитимуться на своїх власних помилках і змінять свої пляни, якщо цього вимагатиме ситуація.

Провідники цих нових країн є свідомі цього, що колишні адміністративні дії є ще даліше при владі і багато з них захищають свої позиції. Старі структури також залишилися як в Україні, так і в інших колишніх республіках. Старі структури зміняться з приходом до влади нових, молодих людей з поступовими ідеями. Це вимагатиме часу — не два до три роки, а 10 або й 20 років.

РІШЕННЯ ПРО СКОРОЧЕННЯ до 43.7 біл. марок програми закупів зброї і воєнної техніки прийнято в Бонні на нараді керівників міністерства оборони і командного складу армії.

У Менор коледжі відзначили

День Незалежності

Менор джуніор коледж святкував День Незалежності України 5-го грудня 1991 року.

Дерева кругом коледжу були перев'язані синьо-жовтими стрічками, на видноті місці пишався тризуб. В присутності Сестер Василюк, професорського збору і студентів капелян О. Стефан Пінчак поблагословив синьо-жовтий прапор. У цій святковій церемонії піднесення прапора взяли участь Сестра Марія Кекиля, ЧСВВ, президент коледжу, Ольга Кузевич, координаторка студентських активностей і Карля Федоришук з Філадельфії, помічниця духовництва на кемпусі.

В Студійному Осередку

Н. Н.

Цікаві...

(Закінчення зі стор. 2)

І далі Антін Ковалишин — абсолютний філії Української академічної гімназії у Львові. Згинув в лавах УГА в обороні Львова і похований на цвинтарі в Ременові. Д-р Іван Іванець (1893—1945) — малайр, графік, ілюстратор переважно стрілецьких видань „Червоної Калини”, голова Спілки Українських Образотворчих Мистців у Львові. Інж. Михайло Караван — агроном, кооператор, директор Ременівської Молочарні, спортсмен, співак. Родом з Ременова дружина І. Фура — Стефанія Тис-Фур — була активною в культурно-освітніх товариствах села, очолювала кілька років гурток Союзу Українок, організаторка днів Матері, Героїні, Лисі України та інших. Невдовзі померла в Клівленді.

Але, як і можна було сподіватися, суспільно-господарча активність Івана Фури серед української громади все більше почала не подобатися польським окупантам. У таких випадках ворог вдається до своєї улюбленої методи — ізолювати немилу для нього особу від народу. На весні 1936 року І. Фура польською поліцією заарештовується під вигаданим, бо нічим не підтвердженим обвинуваченням, що він, Фура, підпалював шопу жида Мошка.

Майже три місяці авторство було збережено знайти відповідну працю. Постійно не зусилля пристосуватися до чужого світу часто-густо виснажували до самого краю. Згодом д-р Гнатчук примістився в шпиталі в Толідо, Огайо, одночасно відкрив свою приватну лікарню в містечку Лембертвил, Міш. Родина почала жити нормальним життям, та ненадовго, бо здоров'я д-ра Мнатчука почало занепадати. Навіть емеритурата переїзд до Воррену (біля Дітройту) не принесло сподіваного поліпшення, і в 1985 році д-р Гнатчук покинув цей світ. Щоб подолати своє горе, вдова Оріса намагалася жити повним темпом, однак відразу було ясно, що не легко буде її перенести цей удар долі. Ще якийсь час зболіле серце служило їй, але врешті, цілком знеможене, знайшло відпочинок у вічному сні, який обійняв Орісу вночі, в понеділок, 8-го липня 1991 року, на 84-му році життя.

Скошена квітка

Бувають у людей всякі городи, а в тих городках всякі барвисті та запашні квіти. І коли вони, в повноті своєї краси, милують та голублять людське око, тоді людині стає весело, немов благодійне проміння сонця залило їй душу по самі вінця. Але коли тільки одна з тих квіток починає марніти та тратити свої пелюстки, приготувавшись до смертної дрімоти, вітка та радість вітають з людською душою, а їхнє місце займає суворе, отверезуюча дійсність.

В моєму городі виростала така квітка, особливо улюблена. Весною, літом вона розкішно розвивалася. Як горда красуня, як царівна на своєму королівському престолі вона пишалася. Та загощила осінь, а за нею поспішила люта зима. Завіяли вітри, упали сніги. Не стало моєї улюбленої квітки.

Оріса (Ірена) Зубаль народилася в Коломийщині. Там виростала вона, там навчалася в українській жіночій гімназії. Там одружилася з д-ом Миколою Гнатчуком. Там привела на світ двоє синів і там зажила щасливим родинним життям. Та здійнялася світова воєнна хвиля, яка не тільки родину Гнатчуків, але безліч інших українських родин вирвала з рідних земель, присудивши їм жахливі поневіряння з усіма її злигоднями. Слідом прийшло переселення до Америки в 1949 році.

І знову мандрівка з міста до міста, бо лікарів особливо тяжко було знайти відповідну працю. Постійно не зусилля пристосуватися до чужого світу часто-густо виснажували до самого краю. Згодом д-р Гнатчук примістився в шпиталі в Толідо, Огайо, одночасно відкрив свою приватну лікарню в містечку Лембертвил, Міш. Родина почала жити нормальним життям, та ненадовго, бо здоров'я д-ра Мнатчука почало занепадати. Навіть емеритурата переїзд до Воррену (біля Дітройту) не принесло сподіваного поліпшення, і в 1985 році д-р Гнатчук покинув цей світ. Щоб подолати своє горе, вдова Оріса намагалася жити повним темпом, однак відразу було ясно, що не легко буде її перенести цей удар долі. Ще якийсь час зболіле серце служило їй, але врешті, цілком знеможене, знайшло відпочинок у вічному сні, який обійняв Орісу вночі, в понеділок, 8-го липня 1991 року, на 84-му році життя.

Похоронні обряди відбулися в дні 10-го і 11-го липня. Після панахиди в середу, прощади і пані Орісу Лончина, голова Дітройтської Округи Союзу Українок, підкреслюючи її працю в США. На тризні попрощала її Маруся Бек, її шкільна товаришка.

В четвер в церкві св. Йосафата о. парох Х. Войтина, ЧСВВ, відправив Заупокійну Літургію, після чого відбувся похоронний похід на Цвинтар Воскресіння, де, оточену членами своєї родини, членами США, своїми друзями, опустили її в могилу, у вічність. Траурний вуаль жалоби прикрив нас усіх, коли смертельна

Маруся Бек

Вшануймо пам'ять мистця

П. Холодного, мол.

Під патронатом Патріярха Мстислава і Архiepіскопа-Митрополита Стефана Сулика при Українському Музеї в Нью Йорку створено Комітет вшанування пам'яті мистця Петра Холодного, мол.

Завдання комітету полягає в тому, щоб насамперед організувати виставку в Українському Музеї в Нью Йорку, на якій експонуватимуться твори мистця: малярство, іконопис, графіка, фотографія з іконостасів, вітражів та мозаїки. Куратор виставки — Святослав Гордінський. Відеофільм про П. Холодного мол., який висловлює свої думки про іконопис в процесі творчої праці над іконою, підготує Святослав Новицький. До виставки буде видана монографія про життєвий і творчий шлях мистця, ілюстрована численними репродукціями з його праць. Автор статті монографії — С. Гордінський та Християна Сай-Ганкевич.

Після закінчення експонування виставки в УМ, її буде достосовано до показу поза Нью Йорком. Ми хочемо ознайомити світ, а головне Україну, з творчістю одного з найвизначніших українських мистців ХХ століття, який творив поза межами батьківщини. Творчість Холодного надзвичайно цікава тим, що він був продовжувачем візантійського стилю в українському релігійному малярстві. Слід відзначити, що розвиток релігійного мистецтва в Україні гальмувався і нищився советською владою і творчість мистців у діаспорі була законним процесом продовження традицій українського іконопису.

Для організації виставки необхідно витратити кілька десятків тисяч доларів. Фотографування ікон з іконостасів та вітражів, які знаходяться в церквах — велика та коштовна справа. Для того, щоб зробити відеофільм та видрукувати монографію також потрібні великі гроші. Тож звертаємося до всіх, хто розуміє значення творчості П. Холодного, мол., в історії українського мистецтва, з проханням скласти пожертву на увічнення його імені. Ми віримо, що на наш заклик відгукнуться парафіяни церков, які прикрашав своїми творами П. Холодний, мол., а також всі шанувальники його творчості і тоді стане можливим здійснення нашого пляну.

Пожертви, які можна відтягати від податку, просимо слати на адресу: The Ukrainian Museum, 203 Second Ave., New York, N. Y. 10003. Чеки просимо виписувати на: The Ukrainian Museum—Cholodny Fund

Комітет: Анатоль Гончаренко, Володимир Грицин, Осип Данко (голова), Любомир Дражевська, Лев Колєнський, Валентина і Юрій Кузьмичі, Галина і Роман Петренки, Марія Січинська, Ірина Федішин.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики домі.
Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням
Адреса у Мангеттені: 630 5th Ave., Room 1803 New York, N.Y. 10020
Адреса у Квінсі: 105-37 64th Avenue Forest Hills, N.Y. 11375 (718) 459-0111

Організація Оборони Лемківщини
Відділ II в Йонкерсі влаштує
ЗИМОВУ ЗАБАВУ (VALENTINE DANCE)
в Домі СУМА в Йонкерсі, Н. Й.
при 301 Палісайд аве.
в суботу, 15-го лютого 1992 р., о год. 9-й веч.
Оркестра „ВАТРА”
Вступ 10 дол. Студенти 7 дол.

ЗБУДУЙМО ПАМ'ЯТНИК ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ У ЛЬВОВІ
ЯК НЕ ТЕПЕР — ТО КОЛИ???

За австрійської адміністрації Галичини перед першою світовою війною побудовано у Львові два величаві пам'ятники: польському королеві Янові Собеському і польському поетові Адамові Міцкевичу.

Тарас Шевченко так і не діждався свого пам'ятника.

Під час польської окупації Західної України (1920-1939) навіть і мови не було, щоб підняти справу побудови пам'ятника Тарасові Шевченкові у Львові.

За останніх 50 літ т. з. радянської влади в Західній Україні також не розв'язано цієї проблеми, хоча була постанова Ради Народних Комісарів УРСР з 1945 року і рішення ЦК Комуністичної Партії України (більшовиків) з 1946 року побудувати у Львові пам'ятник генієві українського народу — Тарасові Шевченкові.

Тому, що і в останні роки, попри сприятливі умови, ця справа не посувалася вперед, ЛЬВІВ-СЬКА МІСЬКА РАДА Народних Депутатів взяла на себе відповідальність побудувати у Львові монументальний пам'ятник ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ на базі рішення КОНКУРСУ проєктів пам'ятника закінченого в 1990 році, а також звернулася за ТЕХНІЧНОЮ І ФІНАНСОВОЮ ДОПОМОГОЮ до української діаспори.

ОТОЖ ТЕПЕР, КОЛИ ВСЯ ВЛАДА НА УКРАЇНІ Є В РУКАХ УКРАЇНСЬКИХ ПАТРИОТІВ, ЗБУДУЙМО ВЕЛИЧАВИЙ ПАМ'ЯТНИК ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ У ЛЬВОВІ!!!

Праці над побудовою пам'ятника поступають за пляном вперед, але на покриття всіх коштів зв'язаних з нею іще потрібно 200,000 доларів. Тому звертаємося з гарячим проханням до всіх українців у вільному світі, своїми ЩЕДРИМИ ПОЖЕРТВАМИ допомогти нашому КОМІТЕТОВІ довести до успішного кінця в скорому часі це важливе національне діло.

Всі ЖЕРТВОДАВЦІ на будову пам'ятника від 25 доларів і більше одержать ПОСВІДКИ для податкових цілей, а крім цього на постументі пам'ятника будуть прикріплені ПРОПАМ'ЯТНІ ТАБЛИЦІ з їхніми іменами і прізвищами в такому порядку: ПОЧЕСНІ ФУНДАТОРИ: \$2,000; МЕЦЕНАТИ: \$1,000; ПАТРОНИ: \$500; ДОБРОДІІ: \$250; СПОНЗОРИ: \$100; ЖЕРТВОДАВЦІ \$1,000 і більше одержать крім цього даром мініатюру статуї поета, відлиту по мистецьки в бронзі.

ЖЕРТВОДАВЦІ \$10,000 і більше одержать додатково безплатно квиток на літак до Львова і назад та побут в готелі і будуть включені до ПОЧЕСНОЇ ПРЕЗИДІЇ відкриття пам'ятника.

ЗОКРЕМА звертаємося з гарячим проханням до УКРАЇНСЬКИХ ЦЕНТРАЛЬ, ТОВАРИСТВ, ОРГАНІЗАЦІЙ, ПАРОХІЙ, ІНСТИТУЦІЙ І КООПЕРАТИВ та окремих громадських діячів організувати у себе „ЗБІРКОВІ КОМІТЕТИ” на фонд будови пам'ятника Т. Шевченкові у Львові, щоб дати можливість всім, що бажають, своїми жертвами причинитися до зреалізування цього національного діла. Особливо добре надається для переведення цієї акції час ШЕВЧЕНКІВСЬКИХ СВЯТКУВАНЬ в місяці березні.

ЗА КОЖНИХ 10,000 доларів, пересланих нам цими КОМІТЕТАМИ ми передамо безплатно 1 (один) летунський квиток до Львова і назад та побут в готелі для їхніх делегатів, які будуть включені в ПОЧЕСНУ ПРЕЗИДІЮ відкриття пам'ятника. Всі жертводавці на збіркові листи цих КОМІТЕТІВ одержать відповідні ПОСВІДКИ для податкових цілей та будуть поміщені на ПРОПАМ'ЯТНІХ ТАБЛИЦЯХ на постументі пам'ятника за вищеведеним ключем.

Всі ЛИСТИ І ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО ПРИСЛАТИ НА НАСТУПНУ АДРЕСУ:
Ukrainian Committee for Taras Shevchenko Monument in Lviv
2150 Bloor St. W., Suite 96-A, Toronto, Ontario, Canada — M6S 1M8

НА ЧЕКАХ ПРОСИМО ЗАНАЧУВАТИ:
T. Shevchenko Monument in Lviv

Для еventуальних особистих контактів подаємо телефони ПРЕЗИДІЇ нашого КОМІТЕТУ біля їхніх імен і прізвищ.

ЩИРО ДЯКУЄМО всім тим ШАНОВНИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ, що своїми жертвами допоможуть нашому КОМІТЕТОВІ успішно докінчити це важливе національне діло. Ми твердо віримо, що СВЯТОЧНЕ ВІДКРИТТЯ пам'ятника ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ у Львові стане великою ВСЕУКРАЇНСЬКОЮ НАЦІОНАЛЬНОЮ МАНІФЕСТАЦІЄЮ нашого народу на рідних землях і української діаспори в обороні УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ І СОБОРНОСТІ.

Канада, Торонто, Онтаріо, в лютому 1992.

ЗА УКРАЇНСЬКИЙ ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ
БУДОВИ ПАМ'ЯТНИКА ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ У ЛЬВОВІ
з доручення Львівської Міської Ради Народних Депутатів:

Д-р Василь Іваницький, голова
тел. (416) 239-4407
о. Василь Цимбалістий, ЧСВВ, секретар
(416) 742-1632
Роман Грицинка, скарбник
(416) 766-1117
Валентина Родак, секретар
(416) 255-8604

Організація Українських Націоналістів за Кордоном і Світова Федерація Українських Жіночих Організацій
запрошує громадянство в сороковий день смерті на
ЖАЛІБНІ СХОДИНИ
для вшанування
бл. п.
ДАРІЇ РЕБЕТ
які відбудуться
в неділю, 9-го лютого 1992 р. о год. 2-й по пол.
в домі НТШ в Нью Йорку
при 63 Четверта авеню
Впрограмі беруть участь:
м-р Олександра Процюк, д-р Анатоль Камінський, ред. Надія Світлична, Юрій Харенко

В Сороковий день СМЕРТІ
нашого найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА ДІДА, БРАТА
бл. п.
ЯРОСЛАВА ОЛЕГА
ОПРИСКА
буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА
в суботу, 8-го лютого 1992 р. о год. 8:30 рано
в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н. Й.
Ласкаво просимо родину, приятелів згадати покійного в своїх молитвах.
РОДИНА

В Сороковий день ВІДХОДУ у ВІЧНІСТЬ
нашого найдорожчого
МАМИ І БАБЦІ
бл. п.
АННИ ВАРЧАК
будуть відправлені
СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
у середу, 5-го лютого 1992 р. о год. 9-й ранку
в церквах:
св. Михайла в Йонкерс, Н. Й.;
св. Миколая в Брукліні, Н. Й.;
св. Йосафата, у Глен Ков, Л. Ай, Н. Й.;
св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.
Просимо усіх приятелів і знайомих в цей день помолитися за спокій душі Покійної.
Дочка — ОЛЕКСАНДРА КРУМШИН
Внуки — ЛЮБА І СОНЯ

інж. Олена Добрянська Панчишин
уроджена в Золочеві, Західна Україна.
ПОХОРОН відбувся в суботу, 25-го січня за похоронного заведення Гумістона до церкви св. Трійці в Кергонсконі, Н. Й., а опис на цвинтарі в Гемптонбургу, Н. Й.
З цього приводу складаємо щирю подяку Всечеснішому о. Бучикові і всім, що взяли участь в похоронних відправах, за щирі вислови співчуття від управи Союзу Українок 89-го відділу в Кергонсконі та за квіти від знайомих і від Організації 56-го відділу ООЧСУ, які прикрашували дорогу на вічний спочинок.
Горем прибиті:
муж — ІВАН
син — ЮРІЙ з дружиною МАРІЄЮ
брат — ІВАН з дружиною ІНОЮ
дочка — СОНЯ з мужем ВОЛОДИМИРОМ
брат — ВОЛОДИМИР в Україні
свати — ШИШІ І БУШВАТЮКИ
внуки — ЕВА, ЛАРИСА, НАТАЛКА І СОФІЯ

В ЧЕТВЕР, 30-ГО СІЧНЯ, на Козлодуйському атомовому реакторі в Болгарії сталася чергова аварія. Вийшла з ладу потужна помпа, у результаті чого продуктивність одного із шести блоків впала вдвічі. Козлодуйську станцію збудовано за застарілими радянськими проектами і МАГАТЕ давно рекомендує закрити її, однак для країни зробити це нелегко, оскільки тут виробляється 40 відсотків всієї електроенергії Болгарії.

Парламент...

(Закінчення зі стор. 1)

читанні проєкт закону про службу національної безпеки України, а також положення про порядок фінансування та матеріальне забезпечення Служби Національної Безпеки України.

Голова Соціалістичної Партії України Олександр Мороз, після закінчення сесії Верховної Ради України, розповсюдив серед журналістів заяву СПУ. У заяві, що стосувалася закону про приватизацію, зокрема, сказано, що „головний недолік, без усунення якого

закон не повинен вступити в силу, полягає в тому, що трудовий колектив, в особі його органів самоуправління, чітко не визначений самостійним об'єктом роздержавлення, котрому повинно надаватися переважне право на придбання у власність свого підприємства. А також забезпечувати всілякий захист і підтримку цього права з боку місцевих рад народних депутатів. ...Економіку України з кризи можуть вивести не стільки підприємстві люди, — вважає СПУ, — як асоційовані трудящі, котрі працюватимуть на себе”.

УКРАЇНА ПІДПИСАЛА угоду з Ісламською Республікою Іран щодо постачання іранської ропи і газу. Протягом 1992 року Іран доставить в Україну 3 біл. кубічних метрів газу і 4 міл. тонн ропи.

В ЧЕТВЕР, 30-ГО СІЧНЯ, міністер оборони України Костянтин Морозов під час зустрічі з членами польської делегації повідомив, що Україна має намір стати членом Політичної ради НАТО. Міністер сказав також, що до 1995 року кількість українських збройних сил становитиме 230—240,000 осіб. З півмільйона військовослужбовців, які знаходяться нині на території республіки, на вірність Україні присягнуло 72 відсотки.

Нащадок...

(Закінчення зі стор. 1)

журналу „Дружба Народів”, а серцем „Українсько-Кур'єра” і його мотором стала Лариса Триленко.

На наше запитання чи наш гість має тут в ЗСА якесь завдання, довідуємося, що він приїхав на стипендію Кандидатського Інституту Українських Студій в Едмонтоні писати працю про

національні меншості в Україні. Тепер він перебуває в ЗСА, де робить розшуки в бібліотеках УВАН, НТШ та публічних американських бібліотеках. На його думку добре було б, щоб саме ця праця вийшла англійською мовою, бо проблема цікава і актуальна, зокрема тепер коли міжнародні стосунки між Україною і іншими народами розвиваються.

Ми, однак, вертаємося до питання про нашого гостя відносно української громади в Москві та її завдань. При тому згадуємо, що саме тепер багато українців зупиняється в Москві, чи саме з тамтешнього летючого вирушають в заокеанську дорогу і тому цікаво, чи українці Москви допомагають своїм землякам.

О. Грушевський вняв, що вже п'ять років українська громада домагається в Москві власного будинку, але також ще не має, як також не має спільного храму. Але всі українські організації в Москві об'єдналися в Координаційну Раду і дружньо співпрацюють. Наш гість підкреслює тут величезний вплив, що його мав на розвиток українського життя столиці Росії Євген Сарий, що тепер працює у постійному представництві України в Москві. Він підтримує Рух як член Української Республіканської Партії. Батьки були вивезені і тому Є. Сарий, уродженець Далекого Сходу, завжди стає в обороні тамтешніх українців.

Розуміється, наш гість заважає, що крім цієї важливої потаї українського політичного життя, в Москві до його розвитку у теперішній силі допомогли також інші особи.

Теперішня поява тижневика „Український Кур'єр” є вислідом праці усіх їх та надією, що ще і цим шляхом буде виміня інформаційна та буде зв'язок також із діаспорою.

Переглядаючи журнал бачимо в ньому багатий матеріал різних напрямів так політичного, як і культурного та історичного, а появляється він українською та російською мовами тиражем 5,000 примірників.

Українські олімпійці мріють виступити під прапором України

Наприкінці грудня в Києві відбулося свято олімпійських надій, в якому взяли участь 94 найкращі українські спортсмени на чолі зі славним у цілому спортовому світі Сергієм Бубкою. В театрі опери майстри мистецтва влаштували для цих спортсменів концерт. Після цього відбулося прийняття, в якому спортсменів зустріли депутати Верховної Ради України, а також заступник Голови Верховної Ради Володимир Гриньов. Присутнім на цій зустрічі був і голова НОК України В. Борзов, він же міністер справ молоді і спорту. Відповідаючи під час зустрічі на бажання українських спортсменів виступати в Барселоні під прапором України, самостійно, Борзов заявив, „що це чіткої картини нема. Як тут складності? Ви знаєте, продовжував Борзов, що понад половину олімпійської програми становлять командні (дружнини) види. І право виступати в них завоюється шляхом попередніх змагань. Велика група наших земляків уже здобула таке право. А тепер припустимо, що ми все ж одержимо від МОК визнання і водночас дозвол на виступ самостійною командою. Що буде з тими спортсменами, які в отих самих збірних?”

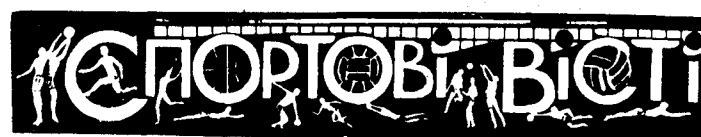
Коли кореспондентка запитала Борзова: „Збірних — чого? Країни ж не існує”, Борзов відповів: „Збірних покищо визнані МОКом держави. Тим, хто виступає в індивідуальних видах, легше. Над їхніми спортовими долями немає загрози. От саме все це ми теж плануємо, продовжував Борзов, обговорити з Самаранчем (голова МОК). Проситимемо його про виняток з огляду і на політичну ситуацію, і на прагнення України одержати своє законне олімпійське право”.

В даліших розмовах Борзов звертав увагу на ряд інших трудностей: фінансову, справу виготовлення атрибутики, мовляв, „покищо не затверджені державні символи України” і ін.

Ясно й недовозначно висловився Сергій Бубка, який схильовано сказав: „Усі українські олімпійці мріють про той день, коли пройдуть олімпійським стадіоном під прапором України”.

Колосков скаженіс...

Участь України в черговій Олімпіаді — не єдина турбота сучасних спортсменів України. Ми вже

Редагус Омелян Твардовський

інформували наших читачів про те, що в цьому році, вперше в історії українського спорту в Україні, розпочнеться свій національний футбольний чемпіонат. Не так легко приходить футбольним клубам України вирватися з московського припону. Поки що Україну ще не прийняли до Світової Футбольної Федерації (ФІФА), в якій ще й досі на пості віцепрезидента сидить, від вже не існуючої футбольної Федерації ССР В'ячеслав Колосков, смертельний ворог самостійної України. Він, як раніше генсек Горбачов, старався втримати ССР, усіми силами пробує ліпшити імперську футбольну лігу, вживаючи при цьому різні трюки, включно з брехнею, застрашуванням і провокаціями.

„Я не можу допустити, щоб федерація футболу країни, якої вже не існує, продовжувала здійснювати диктат по відношенню до федерації і клубів незалежної України, — заявив голова федерації футболу України Віктор Банников. Ми виконали всі зобов'язання перед федерацією футболу ССР, діяли чесно, відкрито, до кінця сезону брали участь у змаганнях. 13 грудня Федерація футболу України вийшла із складу союзної, спираючись на проголошення республіки, як незалежної держави. Не вже в такій ситуації Колосков сподівається, що може зберегти право диктату. Він на це не має ніяких юридичних обґрунтувань...”

Як виявляється, Колосков пустив в хід не тільки погрози, а й відверту дезінформацію. Стало відомо, що на адресу дружин в Україні, які виступали в чемпіонаті ССР, надійшли телеграми з вимогою підтвердити їхню участь в чемпіонаті 1992 року. Колосков теж поширює чутки про юридичну незахищеність українських клубів, про те, що Федерація футболу України, а також інших суверенних держав, колишнього союзу на міжнародній арені виступатимуть у ролі статистів, будуть неконкурентоспроможними. Він випускає заклики до того, щоб футболісти українських клубів розбіглися по клубах інших республік, головне до Росії і що необхідно замість Федерації футболу

СССР створити нову асоціацію, зберігши при тому централізоване керівництво під його проводом. Він теж вперто закликає вихованців українського футболу обов'язково з'являтися на тренувальні збори збірних команд неіснуючого ССР. Колосков грозить, що перша збірна України не зможе взяти участі у міжнародних іграх наступного європейського футбольного чемпіонату.

Тотальний наступ політиків центральної футбольної влади пояснюють їхнім небажанням усвідомити реальне сьогодення, відмовитися від бюрократичних методів управління, прагнення сидіти на теплих місцях, які вони зайняли в „добрих” застійні часи.

Важко їм погодитися з долею, що навістила цю останню жаливу тюмру народів, в якій вони виконували собачу службу. Реальна загроза втрати своєї позиції на пості голови Федерації ССР і разом з цим крісла віцепрезидента ФІФА, вдарила Колоскова по амбіції до тієї міри, що він захворів на серце і був змушений в Москві викликати швидку допомогу.

31-го травня в Києві відбудеться фінал за Чашу України

Федерація футболу України затвердила план ігор за Чашу України. Перша рунда почнеться 16-го лютого. Всіх учасників стартового етапу поділено на десять груп. У першій групі: „Колос” Нікополь — „Полісся” Житомир, „Сталь” Комунарськ — „Закарпаття” Ужгород. Переможець цих змагань гратиме з одеським „Чорноморцем” 1-го і 14-го березня в 1/8 фіналу.

Відповідно до цієї схеми прохіднимуть ігри в таких групах: „Автомобіліст” Суми — „Нива” Тернопіль, „Вагонобудівник” Стаханов — „Хімік” Северодонецьк. Переможець зустріне запорізький „Металург”.

„Карпати” Кам'янка-Бузька — „Нива” Вінниця, „Маяк” Очаків — „Зоря” Луганськ, переможець гратиме з київським „Динамо”. СКА Київ — „Кривбас” Кривий Ріг, „Ворскла”

Полтава — „Десна” Чернівці. Переможець гратиме в 1/8 фіналу з переможцем наступної групи. СКА Одеса — „Суднобудівник” Миколаїв, „Волинь” Луцьк — „Торпедо” Запоріжжя, „Чайка” Севастополь — „Таврія” Симферополь, „Галичина” Дрогобич — „Нафтовик” Охтирка. Переможець гратиме з переможцем наступної групи.

„Поліграфтехніка” Олександрія — „Прикарпаття” Івано-Франківськ, „Темп” Шепетівка — „Кременінь” Кременчук.

„Шахтар” Павлоград — „Кристал” Херсон, „Кристал” Чортків — „Приладист” Мукачеве, переможець гратиме в 1/8 фіналу з харківським „Металістом”.

„Карпати” Львів — „Динамо” Біла Церква, „Дніпро” Черкаси — „Верес” Рівне. Переможець зустріне з донецьким „Шахтарем”.

„Поділля” Хмельницький — „Буковина” Чернівці. Переможець зустріне з „Новатором” Маріуполь. Краща дружина цього поділки зустріне з дніпропетровським „Дніпром”. Четвертьфінальні ігри заплановані на 11-го квітня і 3-го травня. Півфінали — 14-го і 26-го травня ц. р.

Подав О. Твардовський

ШКІРНИ

НЕДУГИ

РАК ШКІРИ

ВЕНЕРИЧНІ

ХВОРОБИ

ЗАБІГИ ПРОТИ ВТРАТИ

ВОЛОССЯ

ЗАСТРИЖКИ COLLAGEN

ПІКУВАННЯ ЕМОРЩОК

JIM

BARAL, M.D.

ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ

ДЕРМАТОЛОГ

Центр американської

дерматології

(212) 247-1700

210 Central Park South

New York, N.Y.

(bet. 5'way & 7th Ave.)

Medicare приймається

Пациєнтів приймається тільки за домовленям.

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

TRAKKA COMPANY

26 First Avenue

Tel. (212) 473-3550

ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: нитки ДМЦ,

різного роду матеріали для вишивання, ками, книжки з українськими зображеннями, і т. п. в Арці.

FOR SALE

Абсолютно нова машина

„ЛАДА” (шістька)

буде доставлена на місце проживання в Україні за оплатою в ЗСА (\$4,400). За довідками телефонувати (708) 541-7690

від 7-9-01 веч. по чикагському часі.

ДО ВІНАЙМУ

ДО ВІНАЙМУ

КІМНАТА

від 1-го лютого 1992 р. в Нью-Йорку, Н. Дж., близько церкви св. Івана Хрестителя.

Тел.: (201) 372-3749

РОЗШУКИ

Даниїл Марія Михайлівна

розшукує свого племінника

ДАНИІЛА ТАРАСА

НИКИФОРОВИЧА

Хто знав би про нього або він сам прошу прохати або телефонувати на мою адресу. Маю

листа від родини.

Myschajko Horban

2826 Marioncliff Dr.

Parma, Ohio 44134

Tel.: (216) 885-2749

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в БРОНХ, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛІУС НАЙГРО — директор

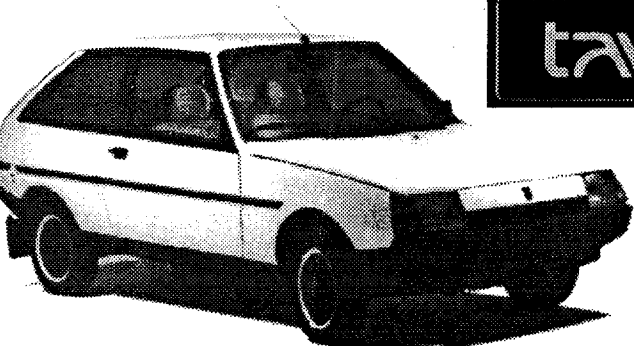
Родини ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

tavria 1102

Замовляйте для рідних в Україні \$4495.-

Автомобілі Запорізького Авто Заводу - АвтоЗАЗ, Таврія 1102 і Запорожець 968, можна замовляти у нас і ваші рідні в Україні одержать їх без жодної затримки.

Таврія 1102 - мотор 4 цил. 1091 см³, 55 кіньських сил, 5 пасажирів, максимальна швидкість 155 км/год, рег. бензина 4,6 л/100км Запорожець 968 - 40 кіньських сил, 4 пасажирів ціна \$ 2795.-

За більш докладними інформаціями і замовленнями звертайтеся до ексклюзивного агента АвтоЗАЗ - COMPUTERADIO тел. (201) 808-1970 факс (201) 808-1981 Box 282, Pine Brook, NJ 07058

KOBASNIUK TRAVEL INC.

157 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

(212) 254-8779

(800) 535-5587

— 72 YEARS OF EXPERIENCE —

Established 1920

Vera Kobasniuk-Shumeyko, President

FREE UKRAINE

April 20 — May 1, 1992 (12 Days)

UZHOROD — April 21-22 — All meals

LVIV — April 22-28 — Bkfst basis

KIEV — April 28 - May 1 — all meals

\$1,999.00 Single Suppl: \$130.00

Registration deadline: FEBRUARY 18, 1992

ITINERARIES AND PRICES SUBJECT TO CHANGE WITHOUT PRIOR NOTICE

To: KOBASNIUK TRAVEL, INC.

157 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Enclosed is \$250.00 per person

LAND PORTION DEPOSIT

Tour Name: Departing USA on

Name: Address: State: Zip Code:

Street: Telephone: Area Code (.....).....

ЧИ ВИ ЗАТУРБОВАНІ КОШТАМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ ВАШИХ ДІТЕЙ?

Якщо Ви ошаджуєте гроші на оплачання будучих університетських студій Ваших дітей, зверніться до відділу фінансових послуг Українського Народного Союзу та розгляньте користі програми, яка пропонує Вам:

- зростання Ваших ошадностей з відроченим оподаткуванням
- само-заключаючи програму ошадностей на випадок Вашої передчасної смерті перед осагненням наміченої Вами суми ошадностей
- безплаткове розділення фондів Вашій дитині, як настане час університетських студій
- конкуренційний ріст Ваших інвестицій в порівнянні з іншими подібними низько-ризиковними інвестиціями

Покличте нас сьогодні, щоб порадитися з одним з наших фахівців відділу фінансових послуг. Вони можуть допомогти Вам зложити план придбання фондів для оплачання університетських студій Вашої дитини.

Для дальших інформацій проситесь телефонувати на число 1 (201) 451-2200, безплатно з усіх стейтів окрім Нью Джерзі на число 1 (800) 253-9862 або вповинити купон та переслати його на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

Director of Insurance Operations

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

NAME:

DATE OF BIRTH:

ADDRESS:

PHONE:

BEST TIME TO CALL:

PRODUCT/SERVICE OF INTEREST:

П'ЯТЬ ПРИЧИН ЧОМУ НАМ ПОТРІБНО ПІДТРИМУВАТИ ІВАНА ДЕМ'ЯНЮКА

1. „Мушу сказати, що я переконаний, що вирок суддів в Ізраїлі був несправедливий...” — Лорд Томас Деннінг
2. „Мені не відома ніяка інша судова справа в якій потоптано так багато процедур загально прийнятих міжнародними чинниками”. Професор Віллем Вагенар, автор книжки „Розпізнаючи Івана: Наукова праця з легальної психології”, Вид. Гарвардського Університету.
3. „Якщо Іван Дем'янюк, в невинності якого я повністю переконаний, буде повішений на шибениці Айхмана, то прийде день коли держава Ізраїль буде сидіти на лаві підсудного”. — Патрик Бюкенан.
4. „На мою думку ця справа смердить... Прошу розглянути справу американського громадянина Івана Дем'янюка поведінку Відділу спеціальних інвестицій (ОСІ) в нашій країні”. — Конгресмен Джеймс Трафікант (демократ, Огайо), „Конгресовий рекорд” з 20-го червня 1989 р.
5. „Вірю, що історія не забуде справи Дем'янюка, так як не забула справи Дрейфуса”. — Граф Ніколай Толстой

Після дванадцяти років наполегливих і невтомних зусиль ми осагнули багато. За свою подивогідну відвагу та витривалість Іван Дем'янюк — невинна жертва — заслужив на гідну оборону перед ізраїльським Верховним судом. Без Вашої негайної фінансової допомоги така оборона не буде можливою. Просимо допомогти нам успішно завершити останній етап цього страхіття-примари, яка триває вже понад дванадцять літ.

Просимо висилати пожертви на:

John Demjanjuk Defense Fund

P.O. Box 92819

Cleveland, Ohio 44192

КАРЛО ГРИЦИШИН член УНС

Віда. 466-го Т-ва ім. Івана Франка в Брентфорд, Онт. помер 12-го вересня 1991 року на 91-му році життя. Нар. 1900 року в Україні, село Перевиляники, пов. Зборів. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку дружину Юлію (Кравець), дочку Гері Меккі з мужем Роном, сина Джефа з дружиною Пеггі, онуків Леррі і Род і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 14-го вересня 1991 року на цвинтарі Mt. Говл в Брентфорд, Онт. Канада. Вічна Йому Пам'ять!

Петро Крутиголова, секр.

Д-р ІВАН ДАЧИШИН член УНС

Віда. 221-го в Чикаго, Ілл. помер 26-го жовтня 1991 року на 75-му році життя. Нар. 15-го липня 1916 року в Мостиськах, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Софію, доньку — Рому Яцуру й Ірину Стасюк та брата Юрія. Похорон відбувся 29-го жовтня 1991 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл. Вічна Йому Пам'ять!

М. Карачевський, секр.

ІВАН ЄРЕМЕНКО член УНС